

Tens un amor poruc?

Un relat de: [josepsalatermens](#)

Estimar en silenci és quan coincideixes amb algú que la teva ànima estima i t'adones que la seva ànima també es commou amb tu, però tots dos sou persones de compromisos, de normes que us veieu obligats a complir envers la resta del món.

Tan sols us podeu conformar amb els petons de galta a galta que us deixen fer per saludar-vos, és aleshores que també aprofites per agafar-la d'un braç, dissimulant que ho fas per facilitar l'aproximació, però el que vols és sentir més el seu cos, tocar-la com sigui.

Ella t'ho agraeix somrient, a tots dos no se us està permès de provar d'estimar-vos, teniu els vostres lligams, fer-ho vol dir trencar-ho tot a casa, significa plors, sentir paraules fortes que fan molt de mal.

Espereu amb ànsia el proper dia que tornareu a trobar-vos, fareu com que esteu molt gratament sorpresos per tal de tenir l'excusa que us cal per abraçar-vos i tornar a petonejar-vos, però apropant-vos tot el que podeu als llavis. I penses: Ai si fos amb ella que m'hagués aparellat, pot ser tot aniria més bé.

Et masturbes en la teva solitud imaginant-la, veient-la nua, oferint-te la seva boca gustosa de cireres, o de cafè amb llet i molt de sucre i després, mentre t'acaricia els genitals, va dient que t'estima, rient i ensenyant les dents. Podries anar a un macroprostibul dels que diuen que hi ha més de cent noies darrere la barra, aleshores pots triar a la que s'assembla més a ella... i creure-t'ho.

Però no tindria la seva olor ni els seus ulls sincers, i pot ser encara sortiries més fotut.

Un diu que ja s'ha separat i penses que n'és de valenta, però un mal dia, sis mesos més tard, sents que ja està ajuntada de nou, amb un que va conèixer només dos dies abans i és com si rebessis un cop de puny ben fort al pit.

Et maleeixes per no haver estat més agosarat. Sempre t'has comportat com el bon noi que has de ser, però la veritat és que penses que ests un merda i ara ella deu ser molt feliç amb un altre, però en principi t'estimava més a tu, mes sempre callaves i ara ella ja no et pensa més.

L'amor va picar a la teva porta i tu no la vas obrir, no fos cas que algú prengués mal, llavors l'amor va trucar a la porta del costat, la porta d'un que no era tan saberut, però el poc que sabia ho tenia ben après i no va caldre que li ho demanessin una altra vegada, va obrir-la, també els seus braços acollidors.

Ara ja saps que barrar-li el pas als teus sentiments tan tendres, com les tiges joves d'ordi, és ser cruel i despietat amb tu i amb tot l'amor d'aquest univers.

Ara entres a un restaurant rodejat dels teus, a la taula tothom aprofita per tastar el que els altres han demanat i van comentant els plats preferits. Tu restes en silenci amb un mig somriure i ningú s'adona de com et sents.